

Kommissionens særlige Bemærkninger til Forslaget til Lønningslov for Arrestforvarere.

Som anført i Betænkningens almindelige Bemærkninger tilsigter Lovforslaget paa det bestaaende Retsgrundlag, d. v. s. saaledes at Kommunerne bærer hele Byrden, at hidføre en saadan Forbedring af Arrestforvarernes Lønforhold, at disses økonomiske Kaar kan blive lige saa gode som andre Tjenestemænds, hvis Virksomhed kan sidestilles med deres.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

I Lighed med, hvad der ved Lov Nr. 364 om Politiets Ordning m. v. af 30. Juni 1919 er fastsat for det kommunale Politi, har man ment at burde nøjes med at foreslaa fastsat en vis Mindsteløn for Arrestforvarerne og foreslaar da, at denne skal være den samme som for det kommunale Politi. Om dette Politi hedder det i Retsplejelovens § 117, 3die Stykke, jfr. Lov Nr. 364 af 30. Juni 1919, at det lønnes med samme Grundløn som Statspolitiet. Ved Udtrykket Grundløn er sigtet til den faste Løns Begyndelsessatser, i Modsætning til Alderstillæg og de særlige Tillæg, der omhandles i § 2, 3die og 4de Stykke i Lov Nr. 365 om Statspolitiet af 30. Juni 1919.

Efterat Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 er traadt i Kraft, vil Grundlønnen svare til nævnte Lovs Grundløn med Dyrtdstillæg og Konjunkturtillæg i Modsætning til Alderstillæg, Stedstillæg og de i § 465, 3die Stk. omhandlede Tillæg.

Mindstelønnen for en gift Arrestforvarer bliver herefter i Øjeblikket ialt 3732 Kr.

Bestemmelsen i Paragrafens 2. Stykke svarer til Retsplejelovens § 117, 3. Stk., jfr. Lov Nr. 364 af 30. Juni 1919, angaaende det kommunale Politi, idet dog bemærkes, at man har anset det for rettest

at ogsaa Ansættelse i Politiets (Statspolitets eller det kommunale Politis) Tjeneste medregnes ved Beregningen af Tjenestevalder som Arrestforvarer.

Til § 2.

Forslaget gaar ud paa, at der ligesom hidtil skal tilkomme Arrestforvarerne passende fri Bolig, Belysning og Brændsel, og man mener, at der ikke derfor bør ske Fradrag i den dem tilkommende Lønning, saaledes som det er Tilfældet efter Tjenestemandslovens §§ 36 og 85 angaaende Fradrag i Grundløn ($\frac{1}{8}$) og Stedstillæg ($\frac{1}{2}$) for Tjenestemænd med Tjenestebolig.

Naar Kommissionen foreslaar, at Arrestforvarerne paa dette Punkt skal stilles gunstigere end Statens Tjenestemænd, er det under Hensyn til, at Arrestforvarerens virksomheden i særlig Grad lægger Beslag ikke blot paa Mandens men tillige paa Hustruens Arbejde, at i Følge Virksomhedens Art Kravet om 8 Timers daglig Tjeneste er ganske udelukket, og at kun ved en saadan Begunstigelse Fængselsbetjentene ved Straffeanstalterne vil fristes til at søge over i Arrestforvarerstillingerne, hvilket, som allerede i Kommissionens almindelige Bemærkninger anført, vil være meget ønskeligt.

Til § 3.

I Øjeblikket ydes der Arrestforvarerne ved saa godt som alle Arresthuse »Vare-tægtspenge«, som Regel 50 Øre for den første Uge og derefter 8 Øre pr. Dag, hvilken Ydelse erlægges af Kommunerne. Arrestforvarernes Indtægt heraf er højst forskellig, lige fra 3 à 4000 Kr. aarlig, hvilket dog kun gælder for et enkelt Arresthus, til 10 à 20 Kr. aarlig. For middelstore Arresthuse udgør Indtægten i Øjeblikket fra 3 à 400 Kr. til 1000 Kr. aarlig.

Naar Kommissionen ikke har foreslaa-